

Lag

om ändring i lagen (1959: 552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.;

utfärdad den 28 april 1977.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrives att 1 och 2 §§ lagen (1959: 552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.² skall ha nedan angivna lydelse.

1 §³ Angående debitering och uppbörd av avgifter från arbetsgivare enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring, lagen (1976: 380) om arbetsskadeförsäkring, lagen (1960: 77) om byggnadsforskningsavgift, lagen (1970: 742) om lönegarantiavgift, lagen (1971: 282) om arbetarskyddsavgift samt lagen (1973: 372) om arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet skall gälla vad nedan stadgas.

2 §⁴ I denna lag förstås med

arbetsgivaravgift: summan av arbetsgivarens avgifter enligt 1 § första stycket;

avgiftsunderlag: belopp varå avgift, som avses i 1 § första stycket, skall beräknas för arbetsgivaren;

utgiftsår: det kalenderår för vilket avgiftsunderlag skall bestämmas;

slutlig avgift: arbetsgivaravgift som påföres vid den årliga avgiftsdebiteringen för nästföregående utgiftsår;

preliminär avgift: belopp som enligt debitering skall erläggas eller eljest erlägges i avräkning på slutlig avgift;

kvarstående avgift: avgiftsbelopp som återstår att erlägga sedan preliminär avgift avräknats från slutlig avgift;

tillkommande avgift: arbetsgivaravgift som skall erläggas enligt beslut om debitering fattat sedan den årliga avgiftsdebiteringen avslutats.

Såvitt gäller beräkning av avgiftsunderlag för avgift till sjukförsäkringen, folkpensioneringen, försäkringen för tilläggspension och arbetsskadeförsäkringen samt för arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkring och det kontanta arbetsmarknadsstödet skall med lön enligt denna lag förstås jämväl sådan ersättning, som enligt 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten och 11 kap. 2 § andra stycket lagen (1962: 381) om allmän försäkring anses såsom inkomst av anställning. Vad nu sagts äger dock icke tillämpning i fall där ersättningen utgått till utomlands bosatt person och avser arbete utom riket eller där bevillningsavgift erlagts enligt lagen (1908: 128 s. 1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

I fråga om inkomst från fåmansföretag skola föreskrifterna i punkt 13 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928: 370) äga motsvarande tillämpning vid beräkning av avgiftsunderlag.

¹ Prop. 1976/77: 64, SfU 21, rskr 201.

² Lagen omtryckt 1974: 938. Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 938.

³ Ändringen innebär bl. a. att andra stycket upphävs.

⁴ Senaste lydelse 1976: 1098.

Vad i 19 kap. 6 § lagen om allmän försäkring föreskrives om avgift som där avses äger motsvarande tillämpning på annan avgift som uppbäres enligt förevarande lag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1977 och tillämpas i fråga om arbetsgivaravgift som belöper på tid från och med den 1 januari 1977. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om dels avgift för år 1976 eller tidigare år till obligatorisk försäkring enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, dels avgift för frivillig försäkring enligt nämnda lag.

2. Arbetsgivaravgift till annat än arbetsskadeförsäkringen skall utan hinder av att lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring upphör att gälla vid utgången av juni 1977 debiteras och uppbäras som om nämnda lag och förekommande hänvisningar till denna i andra bestämmelser om arbetsgivaravgifter hade gällt under hela år 1977.

På regeringens vägnar

RUNE GUSTAVSSON

Lars Grönwall
(Socialdepartementet)

